16/02/2022

Η εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου στην Σερβία

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

” Στη συνάντηση με τον Χριστό, η ζωή μας έλαβε νέους κανόνες που μπορούν να περιοριστούν σε μία εντολή – την εντολή να αγαπάμε τον Θεό και τον πλησίον μας”, είπε ο Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος κατά την κήρυξη του Θείου Λόγου στην Δεσποτική εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου, την Τρίτη 15 Φεβρουαρίου 2022, στον Ιερό Ναό του Αγίου Σάββα, στο Βράτσαρ.

Της Σβετλάνα Λεβίτσκι

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε μερικά αποσπάσματα από τον θείο λόγο του Μακαριωτάτου:

-Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αδελφοί και αδελφές, σήμερα είναι μεγάλη γιορτή της Εκκλησίας του Χριστού. Σήμερα γιορτάζουμε την Υπαπαντή του Κυρίου, που είναι γιορτή όλων

των Χριστιανών, αλλά έχει και ιδιαίτερη θέση και σημασία και στο έθνος μας. Συνδέεται με την ιστορία του λαού μας και της Εκκλησίας μας. Δηλαδή, εκείνη την ημέρα υψώθηκε η Πρώτη Σερβική Εξέγερση, που είχε σκοπό την ελευθερία, και στη συνέχεια υιοθετήθηκε το Σύνταγμα της Σερβίας.

Όλοι οι άνθρωποι, όλα τα έθνη, ο καθένας μας, ανεξάρτητα από το αν το γνωρίζει ή όχι, λαχταρά την κοινωνία με τον Θεό, λαχταρά τη συνάντηση μαζί Του. Έχοντας την ανάγκη του Θεού, ανεξάρτητα από τις ικανότητες, τις δυνάμεις ή ακόμα και τις αρετές, τι είδους κατόρθωμα, ανεξάρτητα από όλα αυτά, κανείς δεν μπορεί να φτάσει στον Θεό μόνος του.

Συναντάμε πάντα τον Θεό όταν μας αποκαλύπτει τον εαυτό Του. Μας αποκαλύπτεται συνεχώς και ποικιλοτρόπως. Είναι σημαντικό να έχουμε τη γνώση ότι χρειαζόμαστε τον Θεό, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε χωρίς Αυτόν, ότι δεν μπορούμε να φτάσουμε σε Αυτόν μόνοι μας, αλλά ότι δεν μπορούμε να επιτύχουμε την τελειότητα χωρίς Αυτόν.

– Ο γέρος Συμεών λαχταρούσε τον Θεό. Ο Θεός του υποσχέθηκε ότι δεν θα πέθαινε μέχρι να συναντήσει τον Σωτήρα, τον Μεσσία. Τη στιγμή που, σύμφωνα με το εβραϊκό έθιμο, η Μητέρα του Θεού έφερε τον Υιό του Θεού στην Ιερουσαλήμ, ο Κύριος αποκάλυψε στον Συμεών ότι ο Μεσσίας ήταν εκείνο το Παιδί. Και λέει τη στιγμή που γνώρισε τον Χριστό ότι ήρθε τότε η σωτηρία, ότι εκείνη τη στιγμή σώθηκε.

Εμείς, αδελφοί και αδελφές, ερχόμαστε στην Εκκλησία πρώτα και κύρια για να συναντήσουμε τον Χριστό, τον Υιό του Θεού που ήρθε ανάμεσά μας, που μας αποκαλύπτεται, αλλά και περισσότερο από αυτό, που γίνεται ένα μαζί μας. Γι’ αυτό ερχόμαστε στην Εκκλησία, γιατί λαχταρούμε τη Σωτηρία. Όχι μόνο η ζωή μας δεν έχει νόημα αν η τάξη είναι έτσι, αλλά τίποτα γύρω μας δεν έχει νόημα. Ως εκ τούτου, υπάρχει η ανάγκη μας για ουσιαστική ύπαρξη. Είναι ο Υιός του Θεού.

-Τη στιγμή που Τον συναντάμε στη ζωή μας, όλα γίνονται διαφορετικά. Όλα μέσα μας αλλάζουν. Τη στιγμή που γινόμαστε ένα με τον Χριστό στην Εκκλησία και μέσω της Εκκλησίας, γινόμαστε νέος άνθρωπος, γινόμαστε άλλος άνθρωπος.

– Στη συνάντηση με τον Θεό, όλα αρχίζουν να αλλάζουν μέσα μας. Ένας νέος κόσμος ανακαλύπτεται. Υπάρχει λύπη για τις αποτυχίες μας, αλλά και ελπίδα και δύναμη λόγω της γνώσης της αγάπης του Θεού ότι μέσα σε αυτήν και μαζί της γινόμαστε δυνατοί. Είθε ο Κύριος να δώσει στον ναό του Θεού να συναντάμε συνεχώς τον Χριστό και να αλλάζει μέσα μας, αλλάζοντας τα πάντα, να αλλάζει

ό,τι υπάρχει γύρω μας, ώστε η Βασιλεία του Θεού να αποκαλύπτεται, και έτσι να μεταμορφώνονται και τα πάντα γύρω μας. Να μεταμορφωνόμαστε εμείς και μετά ολόκληρη η φύση. Ολόκληρη η δημιουργία γίνεται προοίμιο της Βασιλείας του Θεού στην οποία δοξάζεται το όνομα του Εν Τριάδα του Θεού, του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντα και για πάντα και πάντα, αμήν.

Στις 15 Φεβρουαρίου 1804 ξέσπασε η πρώτη Σερβική Επανάσταση κατά των Οθωμανών

Η περίοδος της Σερβικής επανάστασης, που διήρκησε από το 1804 μέχρι το 1835, όπου η χώρα μετεξελίχθηκε από Οθωμανική επαρχία σε συνταγματική μοναρχία και τη νεότερη Σερβία.

Ήδη από το 1801 Γενίτσαροι είχαν δολοφονήσει τον τοπικό Βεζύρη και διοικούσαν αυτόνομα το Σατζάκι της Σμεντέρεβο (η σημερινή Σερβία), αψηφώντας τον Σουλτάνο. Φοβούμενοι για την εξουσία τους, σκότωσαν πολλούς Σέρβους άρχοντες ξεσηκώνοντας κύματα δυσαρέσκειας. Οι Σέρβοι εξέλεξαν τον Γιώργη Πέτροβιτς, γνωστό ως Καραγιώργη, για να ηγηθεί της επανάστασης, που εύκολα ανέτρεψε τους Γενίτσαρους και αποκατέστησε σχεδόν αυτονομία του Σατζακίου υπό σερβικό έλεγχο.

Ο Σουλτάνος διέταξε όλα τα γειτονικά πασαλίκια να συντρίψουν την εξέγερση αλλά η μαχητικότητα των Σέρβων χάρισε πολλές νίκες στο στρατιωτικό τομέα. Ο Καραγιώργης απέδωσε εκ νέου παλιά προνόμια στους Σέρβους, μείωσε τη φορολογία, κατάργησε την αυθαιρεσία των Οθωμανών και ίδρυσε βουλευτήριο. Προδόθηκε όμως από τους τοπικούς δούκες, που πίστευαν ότι μετατρεπόταν σε τύραννο που θα περιόριζε τις εξουσίες τους στο ελάχιστο και σκοτώθηκε από συμπατριώτες του. Το 1813 με τη λήξη του Ρωσοτουρκικού πολέμου και την άρση της ρωσικής βοήθειας, οι Τούρκοι επέστρεψαν με ισχυρό στρατό και αποκατέστησαν την εξουσία τους στην Σερβία, διαλύοντας την επανάσταση.

Διαβάστε ακόμη:

Η Σερβία αναγνωρίζει την προσφορά των μοναστηριών

Πατριάρχης Σερβίας για τη σημασία της μετάνοιας και της ταπεινοφροσύνης

Ανησυχία της Επισκοπής Ράσκας και Πριζρένης για συνεχείς επιθέσεις σε εκκλησίες